

meget høje og i alt Fald højere, end de ere mange Steder i Udlandet, og det er jo muligt, at dette hænger sammen med, at man har overladt hele denne Sag til enkelte private Personers Udbygning. Jeg skal derfor tillade mig at henstille Sagen til den høje Finansminister og tillige henlede det Udvalgs Opmærksomhed, som antagelig bliver nedsat om Finansloven, paa den samme Sag.

Paa Finanslovens §§ 22 og 26 findes forskellige Bevillinger vedrørende Krigsministeriet, Bevillinger til Geværer, dels til Omdannelse og Reparationer af gamle Geværer, dels til Fabrikation af ny Geværer og Ammunition til disse. Dette Arbejde udføres jo paa den saakaldte Geværfabrik, der ligger ude paa Amager. Der er et enkelt Forhold, som ikke direkte netop vedrører Fabrikationen, men som vedrører Arbejdsforholdene der ude, som jeg gerne vil tillade mig at fremdrage. Der findes nemlig ude paa denne Geværfabrik en Pensionkasse, det vil sige en tvungen Pensionkasse, hvor-til Arbejderne selv maa yde hele Beløbet, men den er ordnet paa en ganske ejendommelig Maade. Da de Love, som gælde for denne Pensionkasse, have erholdt Artilleriets Approbation, vil jeg gaa ud fra, at dette er fket med Krigsministeriets Samtykke; men jeg kan ikke nægte, at den Maade, hvorpaa denne Pensionkasse er ordnet, er af en ganske ejendommelig Bestaaffenhed. Det er Bliot for enhver, der erholder Arbejde paa Geværfabrikken, at være Medlem af denne Pensionkasse, og de skulle betale et ugentligt Bidrag dertil, der svarer til 5 pCt. af deres Fortjeneste, altsaa, hvis en Arbejder derude har en Snes Kroner om Ugen, højt regnet, skal han betale 1 Kr. om Ugen til denne Pensionkasse. Hans Ret til at erholde Pension indtræder med det fyldte fem og halvtredstindstyvende Aar, for saa vidt som han da har været Medlem af Pensionkassen, fraregnet Aaretiden, i det mindste 10 Aar; men nu er Forholdet jo, som ærede Medlemmer ville vide, at det ingenlunde er en konstant Virksomhed, som finder Sted ude paa denne Geværfabrik. Tværtimod er Forholdet dette, at medens der for nogle Aar siden, da de store Bevillinger bleve givne til at lave det ny 8 m/m Gevær, vare ca. 500 Mand beskæftigede paa Geværfabrikken, er der, saa vidt jeg ved, nu næppe mere end et Aar Hundrede Mand. De ville altsaa forstaa, at det er en Virksomhed, der i meget høj Grad er underkastet Svingninger, og under disse Omstændigheder er det højt betænkeligt at forlange, at Folk skulle afgive en Del af deres Løn til en Pension, som de ikke have Udset til at komme til at nyde

godt af, særlig naar man tager saa glubst fat som i det foreliggende Tilfælde. Det har man ogsaa haft Oiet aabent for. I tidligere Tid var Forholdet nemlig saaledes, at de ingen Sinde fik noget tilbage af det Beløb, de havde indbetalt, hvis de ikke bleve ved at være Interessenter af Kassen, eller hvis de ikke bleve paa Geværfabrikken saa længe, indtil de bleve pensionsberettigede; men nu har man forandret Lovene saaledes, at der nu er aabnet en Udgang for de paagældende til, naar de komme fra Geværfabrikken, i alt Fald at faa en Del af deres indstuede Penge tilbage. Det er nemlig ordnet saaledes, at en Arbejder, naaget han forlader Geværfabrikken, kan vedblive at være Medlem af denne Pensionkasse, for saa vidt han har været paa Fabrikken i mindst fem Aar, men han kan kun vedblive at være Medlem paa den Betingelse, at han ugentlig erlægger et Beløb, som svarer til Gennemsnittet af, hvad han hidtil har betalt. Man vil forstaa, at mange Arbejdere, der forlade Fabrikken, maaffe komme til at arbejde meget langt fra denne eller endog blive tvungne til at rejse fra Byen og at søge deres Brød andre Steder. Denne Udgang til at vedblive at være Interessent er saaledes højt illusorisk, især da der dertil er knyttet den Bestemmelse, at de vedkommende skulle gøre visse ugentlige Indbetalinger til Pensionkassen, hvilket kan være forbundet med Vanskelighed, naar de ikke leve paa Stedet. Man kan altsaa gaa ud fra, at det kun er de færreste, der ville benytte sig af denne Ret, og at de fleste ville være tvungne til at benytte sig af en anden Ret, nemlig at faa en Del af deres indstuede Beløb tilbage. Der er nemlig den Bestemmelse, at de paagældende, naar de have været i Geværfabrikkens Tjeneste i mindst 12 Uger efter deres Aaretid, have Ret til, naar de afstediges eller selv tage deres Afsted, at faa 65 pCt. af deres indstuede Kapital tilbage; men af de første 12 Ugers Beløb, altsaa 12 Kr., faa de intet, hvis de fratræde, inden der er gaaet 12 Uger. Vil man nu gøre et Overflag over, hvad det bethyder for de paagældende, maa man erindre, at medens der, som jeg nævnte før, for et Aar Aar siden var ca. 500 Arbejdere beskæftigede paa Fabrikken, er der nu kun ca. 200, saa at det er et ret betydeligt Antal, der ere fratraadte Tjenesten og som Følge deraf rimeligvis ogsaa have hævet, hvad de kunde faa af deres Penge, og ladet Resten staa. Naar man til Eksempel regner, at en Arbejder derude maaffe tjener 800—900 Kr. — lad os regne 900 Kr. — og at han skal betale 5 pCt. deraf, altsaa 45 Kr., saa bliver dette